

ROK KNĚŽÍ 2009 - 2010

MYŠLENKY P. JANA PAVLÍKA, SJ

ŘÍJEN

1. Dar života Bůh svěřil člověku, aby se vnímáním tohoto světa dostával v myšlenkách, v díkůvzdání, kontemplaci k Němu.
2. Celý vesmír stvořený se vším je dán člověku do rukou, aby jej rozvojem své inteligence, svých zkušeností a svého umění dotvářel do stále větší dokonalosti.
3. Bývalo by to velmi špatné, kdyby nás nebyl býval chtěl Bůh ve své lásce vykoupit a s námi vykoupit i celý stvořený svět.
4. Každé částečné obrácení, obrácení jednotlivců, každé posvěcení částečné, posvěcení jednotlivců ozdravuje aspoň částečně i sténající tvorstvo.
5. Člověk má vysokou inteligenci, veliké schopnosti, ale zraněnost člověka působí, že se vždy nepodaří uskutečnit Boží dílo jen směrem k dobrému.
6. Musíme před zraněností světa a člověka být v obezřelé pozornosti. Pro tuto skutečnost se musíme naučit ovládat, rozlišovat hodnoty a volit správně ty, které nám, ostatním lidem a celému stvořenému světu mohou prospívat.
7. Přemáháním a sebeovládáním může člověk prospět jednak objektivně tomuto světu, ale je tím také stále příkladem, zářným příkladem, jak žít.
8. Musíme naprosto jednoznačně vědět, že každý věk světa je v rukou Božích jako podstatně dobrý a k dobrému určený.
9. Veliký technický pokrok, snadnost spojení, telefon, faxy, záznamníky, mobilní telefony, to všechno dává možnost snadnější informovanosti, ale nikoliv snadné komunikovatelnosti.
10. Křesťan je nabádán stále k obnovovanému obrácení, k obnovovanému sebeovládání, sebepřemáhání.
11. Pokrok vědy vytváří v myšlení člověka stav přílišného sebevědomí a přílišného jasna. Tak tento člověk dneška ztrácí smysl pro tajemství, která jsou a která stále budou.

12. Ztrátou smyslu pro tajemství je ztížen náboženský a duchovní život křesťanů. I křesťan je pohlcen do tohoto silně smyslového vnímání světa i sebe.
13. Bráníme se hledání Boha, pravdy. Hledáme navzdory obrazovým tendencím chvíle ticha, odpoutání se, a mlčení.
14. Očištěnými a ukázněnými smysly můžeme vidět Boha.
15. I křesťan podléhá snadno pokušení pýchy, soběstačnosti prosazování moci. Jak chutná moc. Proto netaktně vstupuje do života druhých, všemu rozumí, nic nepotřebuje poradit.
16. Pokorně vědět stále, že jsou ještě věci, které neznám, kterým nerozumím – to vede k poctivému poznání studiem, četbou i četbou ryze duchovní.
17. Boj se smyslovostí až smyslností a boj o pokoru, důvěru a vstřícnost, to zajišťuje pokoj. Pokoj v Bohu.
18. Musíme být uprostřed tohoto světa a nebát se toho být jiní, snad i zvláštní, blázní – jako apoštolové před celým tehdy pohanským světem a světem židovským. A šli do něho v pokoji a s obětí.
19. Žít v duchu křesťanství uprostřed dnešního světa znamená žít v pokoji.
20. Rád bych, abyste pro svůj duchovní život věděli, že a jak je nebezpečné podléhat duchu tohoto světa v jeho snadné a rychlé komunikovatelnosti. Přechází to do nás tím, že bychom chtěli všechno snadno a rychle.
21. Mnoho z dnešních krachů nebo nedobrého prožívání jak manželství, tak kněžství, řeholního života apod. je zaviněno špatným nebo žádným opravdovým rozhodnutím.
22. Rozhodnutí je vždy skok do tmy, ale u věřících do Otcovy otevřené náruče.
23. Přemáhat pýchu a hledat otevřenost. Nastolit důvěru a důvěry plné kontakty lidí.
24. Rozhodnutí věřících lidí pro určité životní povolání je nakonec neseno, ale také pojištěno vírou dětinnou a prostou, která ví, že se všechno dá žít a všechno překonat.
25. Všechno, s čím se setkávám a co prožívám – také to, co musím vytrpět, jsou Boží dary, kterými mně Bůh chce říct, že mě miluje.

26. Bůh není ve věcech nečinný, ale působí v nich jako někdo, kdo „koná namáhavou práci.“. Všechno, s čím se setkávám, jsou „Boží úsilí“, zachránit mě, pomoci uspořádat můj život, posvětit mě.
27. Všechny věci jsou „... paprsky z Božího slunce“ a „... vody z Božího pramene“.
28. Nevyjděte nikdy ze slova Božího, nevyjděte z evangelia, žijte v každém okamžiku svého života podle evangelia.
29. Žijte v Bohu a vyřešíte všechny problémy: pro sebe a v důsledku toho i pro ostatní.
30. Bůh je přítomný ve všem a daruje mi svou blízkost. Všechny dary jsou závojem jeho přítomnosti.
31. Ve všech darech, které mi Bůh dává, přichází jistým způsobem On sám.

Myšlenky byly sestaveny na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži